

дрявай ся прочее сыне мой! и безъ страхъ слѣдувай пѣтя на уроцы-ты, кои-то си захваналь:

Ако и да напреднувань късно, (споредъ какъ-то ти ся струва) напреднувань обаче сигурно; Защо-то често, неща-та, що-то ся изучувать съсъ трудъ и мѣчнотіи, оставать по забити въ память-тѣ.

Остани съсъ здравіе и слѣдувай совѣта ми, защо-то тѣй само можешъ мя зарадва.

твой

96.   *Почетный Г-не!*

Вы може и да знайте вече за злошастіе-то ми. Предъ единъ мѣсяць, въ страшнаго пожара загубихъ бѣдный сичко, що-то имахъ; отъ благополученъ що-то бѣхъ, въ единъ минутѣ станахъ бѣденъ. Едва можихъ да отървѣ моего и на домашны-ты ми живота. Отъ това лесно можете си въобрази, въ какво достойно за съжалеваніе състояніе ся намирамъ: Съвсемъ чи, азъ пакъ си неотбивамъ надеждѣ-тѣ отъ всеблагаго